

παντός εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἔφερον ἐτήσιον τόκον 750 φράγκα. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι μία ὁποιαδήποτε Ἑλληνὶς τῶν Καρυῶν, ἀφοῦ πρότερον θὰ ἐξεπαιδεύετο ἐν τινὶ ἐκπαιδευτικῷ Καταστήματι τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἐθεώρει μετὰ ταῦτα μεγάλην εὐτυχίαν τῆς τὸ νὰ λαμβάνῃ ἐτησίως τὸν μισθὸν τοῦτον καὶ νὰ διδάσκῃ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ πατρίδι τῆς. Λέγω δὲ τοῦτο ἐν ἐπιγνώσει, διότι ἤξεύρω κάλλιστα ὅτι αἱ Γαλλίδες διδασκάλισσαι δευτέρας τάξεως, διδάσκουσαι ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας, δὲν λαμβάνουσιν ὡς μισθὸν εἰμὴ 900 περίπου φράγκα κατ' ἔτος.— Καί, τί μὲν ἀπεφάσισαν περὶ τοῦτου οἱ Κύριοι ἰδρυταὶ τοῦ ἐν Καρυαῖς Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀκριβῶς δὲν ἤξεύρω. Ὅπως δὲ ἔως δὲν παύω τοῦ νὰ θεωρῶ τὸν τρόπον τοῦτον τῆς θεραπείας ὡς ἄξιον πολλῆς προσοχῆς. Διὸ καὶ διατελῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς παντός βουλομένου νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ ἐκτενεστέρως πληροφορίας ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

N. B. ΦΑΡΔΥΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΔΟΥΜΑ

Ἡ ἔπαυλις τοῦ Μόντε Χρίστου εἶχε καταστρέψει οἰκονομικῶς τὸν Ἀλέξανδρον Δουμᾶν, ὅστις εἰς οἰκοδομὴν αὐτῆς εἶχε δαπανήσει ἄπειρα ποσά. Διῆγεν ἐκεῖ βίον ἡγεμονικόν, διατηρῶν δλόκληρον σύνταγμα ὑπηρετῶν, οἵτινες ἔκλεπτον αὐτὸν ἀναισχύντως. Ἐπὶ τοῦτου διηγοῦνται τὸ ἐπόμενον ἀστεῖον γεγονός. Ὁ Δουμᾶς ἀναχωρήσας εἶχεν ἀφήσει τὴν κλεῖδα τῆς ἐπαύλειος εἰς μίαν τῶν φίλων του, τὴν κυρίαν Περσῶν. Μετ' οὐ πολὺ ἔλαβε παρ' αὐτῆς ἀπελπιστικὴν ἐπιστολὴν λέγουσαν· «Ἐν τῇ οἰνοθήκῃ δὲν ὑπάρχει πλέον συνήθης οἶνος διὰ τοὺς ὑπηρετάς. Τί νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς νὰ πίνωσι; Δὲν ἔμεινε ἄλλο παρὰ καμπανίτης!..» Ὁ Δουμᾶς ἀπήνητησεν ἀμέσως· «Δότε τοὺς καμπανίτην. Τοῦτο ἴσως θὰ τοὺς μεταβάλῃ.»

Εἶνε πάμπολλα τὰ περὶ τοῦ μυθικοῦ τοῦτου πύργου ἀνέκδοτα, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Πρωίαν τινὰ ἀναγγέλλουσιν εἰς τὸν Δουμᾶν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Φλωρεντίνου, ὅστις μετὰ μεγίστης εὐκολίας ἔγραφε καὶ τὴν γαλλικὴν ὡς ἐπιφυλλιδογράφος τοῦ Συνταγματικοῦ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ μυθιστοριογράφος ἐτελείονε τὸ πρόγευμά του μετὰ τοῦ υἱοῦ του, νεωτάτου ἔτι ὄντος. Ὁ ὑπηρετῆς εἰσήγαγεν ἄνευ ἐθιμοτυπίας τὸν ἐπισκέπτην ἐν τῷ ἐστιατορίῳ. Μόλις ὁ ἐπιφυλλιδογράφος ἐκάθησε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν ἐπὶ παρο-

ψίδος ἐπιδορπίων ἐκ τῶν ἀπλουστέρων. Ἐν αὐτῇ ἦσαν μόνον δύο μικρὰ μαῦρα δαμάσκηνα ἡμίξηρα.

— Ἀγαπητέ μου Φλωρεντίνε, ἀνέκραξε τότε ὁ Δουμᾶς, ἐπειδὴ παρατηρεῖς τὴν παροψίδα ταύτην, λάβε, παρακαλῶ, ἐλευθέρως ἐν τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ δαμάσκηνα καὶ φάγε το.

Καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς προσέθεσε μειδιῶν·

— Ἡξεύρεις ὅτι ἔφαγες πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων;

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ ἐπιφυλλιδογράφος.

— Ἀπλουστάτα! Τὰ δύο αὐτὰ μικρὰ δαμάσκηνα, τὰ ὅποια εἶδες, εἶνε πᾶν ὅ,τι μοῦ ἔμεινεν ἐκ τοῦ κτήματος τοῦ Μόντε Χρίστου, καὶ αὐτὸ μοῦ ἐκόστισεν ἐν ἑκατομμύριον!

ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Käthi Barlay.

Ὅπως μέσ' ἔς μαῦρα, τρίςβαθα νερά,
Πόχουν ἢ Νεράιδες μαγικὰ παλάττα
Σέρνετ' ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ....
Σύρθηκ' ἢ ζωὴ μου μέσ' ἔς τὰ δύο σου ἄμνια
Ὅπως μέσ' ἔς μαῦρα, τρίςβαθα νερά.

Ὅπως ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ
Δέρνεται, ραγίζει, γίνεται κομμάτια
Μέσ' ἔς μαγεμμένα, τρίςβαθα νερά....
Χάθηκ' ἢ ζωὴ μου μέσ' ἔς τὰ δύο σου ἄμνια
Ὅπως ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ.

Ἐν Λειψία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἄριστον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὰ νεανικὰ αἰσθήματα καὶ αἱ πρεσβυτικά σκέψεις.

Ἡ μάλιστα ἐπιβλαθὴς παραφροσύνη εἶνε ἡ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν σοφίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μεγάλη Βρετανία παράγει κατ' ἔτος 156 ἑκατ. τόννων γαιανθράκων, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 72, ἡ Γερμανία 53, ἡ Γαλλία 20 καὶ τὸ Βέλγιον 17. Περίεργος εἶνε ἡ κατ' ἀνθρωπὸν παραγωγὴ ἐν ταῖς διαφόροις χώραις. Αὕτη τείνει γενικῶς εἰς αὐξησιν, ἰδίως ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Τῷ 1873 ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἐνὸς ἀνθρακωρύχου Ἀγγλοῦ ἦτο 235 τόννοι, τῷ 1878 ἦτο 356, τῷ 1880, 401, τῷ

1882, 396. Ἡ μέση ἐν Ἀγγλίᾳ παραγωγή τοῦ ἀνθρακωρύχου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἦσαν 395 τόνοι. Ἐν τῷ Βελγικῷ Ἄνθρακῷ ἡ ἐτήσια παραγωγή τοῦ ἀνθρακωρύχου εἶναι 144 τόνοι, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ τὸ πολὺ 179 τόνοι. Τὰ ἡμερομίσθια διαφέρουσι πολὺ κατὰ τόπους. Εἰς ἀνθρακωρύχος κερδίζει καθ' ἑβδομάδα ἐν Ἀγγλίᾳ φρ. 34.95, ἐν Γερμανίᾳ, φρ. 21. 60, ἐν Βελγίῳ, φρ. 20. 25, ἐν Γαλλίᾳ φρ. 18. 75. Δέον ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ πανταχοῦ.

Πρωτότυπος στατιστικῆ. Ἐν τῇ Γερμανικῇ Βουλῇ ὑπάρχουσιν 78 ἰσχυροὶ καὶ 97 παχύσαρκοι. Οἱ ἄλλοι εἶνε μέτριοι κατὰ τὴν εὐσαρκίαν. 84 εἶναι ὑψηλοὶ 41 μικρὸσωμοι· οἱ δὲ ἄλλοι μέτριοι κατὰ τὸ ἀνάστημα 142 ἔχουσι πλήρη τὴν κόμη των, οἱ ἄλλοι εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦσαν φαλακροὶ 65 εἶνε γενειοφόροι, 52 ὅλως ἔξυρισμένοι 73 φέρουσι μύστακα 48 παραγναθίδας 34 ἔχουσι τὴν γενειάδα ὀλόκληρον, καὶ 87 κεκομμένην στρατιωτικῶς 79 φέρουσι δίοπτρα, 57 τὰ λεγόμενα Pince-nez καὶ 21 μονύλεον. Ἐπὶ τέλους 338 καπνίζουσι καὶ 39 ὄχι. Ἡ στατιστικὴ αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς.

Πρὸ τινων ἡμερῶν κατὰ τινὰ ἀπόκεντρον συνοικίαν τῆς Μασσαλίας χωρικὸς προσῆλθεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου σταθμὸν ἔχων ἄμαξαν πλήρη λίθων, συρομένην ὑπὸ ἐνὸς ἡμιόνου καὶ ἐνὸς ὄνου. Ἐρωτήσαντος τοῦ σταθμάρχου ἂν ἔχη τι φορολογήσιμον, ὁ χωρικὸς ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Ἄλλ' οἱ τελωνειακοὶ φύλακες καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δυσπιστοῦσι πάντοτε εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τῶν χωρικῶν, διὸ ἀναζητήσεως γενομένης διὰ τῶν λίθων τῆς ἀμάξης, εὐρέθησαν τρεῖς μεγάλοι λάγνηοι πλήρεις οἰνοπνεύματος. Ὁ χωρικὸς ἰδὼν ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐτρέπη εἰς φυγὴν καταλιπὼν καὶ ἄμαξαν καὶ οἰνόπνευμα καὶ ζῶα. Καὶ παντοῦ μὲν ἀλλαχοῦ οἱ ὑπάλληλοι ἤθελον ἀρκεσθῆναι εἰς τὴν λείαν ταύτην, ἱκανὴν πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τοῦ προστίμου, ἀλλ' οἱ φύλακες τῆς Μασσαλίας, λίαν ζηλωταὶ τοῦ καθήκοντος, ἀπεφάσισαν νὰ καταδιώξωσι τὸν φυγάδα. Εἰς τούτων λοιπὸν ἀποζευγνύει τὸν ὄνον, ἐξάγει αὐτὸν τοῦ ῥυμοῦ καὶ ἀφήσας ἐλεύθερον ἀκολουθεῖ αὐτὸν ἐν πλήρει τῆς ὑπηρεσίας στολῇ. Ἐν Μασσαλίᾳ ἦτο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγάλη ἀγορά, διὸ αἰδοὶ ἐβρίθον ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκπληκτοὶ βλέποντες τὸν τελωνοφύλακα ἀκολουθοῦντα ἕνα ὄνον καὶ βραδέως ἀμφοτέρους πορευομένους ἠκολούθουν καὶ αὐτοὶ ὀπισθεν ὅπως ἴδωσι τὸ ἀποθήσασθαι. Ἡ ἀκολουθία ἐν τούτοις ἐμεγεθύνετο, οὕτω δὲ τὸ πλῆθος ὀπισθεν ἠριθμεῖτο κατὰ χιλιάδας. Ὁ ὄνος ἐν τούτοις διελθὼν τὴν πόλιν, εἰσῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐνὸς προαστείου, ἔστη αἰφνης πρὸ τῆς οἰκίας ἀριθ. 113 καὶ δι' ἐνὸς βροντώδους ὀγκηθμοῦ ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσίν του. Πάραυτα ἤνοιξεν ἡ θύρα καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ αὐτῆς ἐφάνη ὁ χωρικὸς ὅπως ὑποδεχθῆναι τὸ εὐφρῆς αὐτοῦ ζῶον, τότε δὲ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ τελωνοφύλακος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Κατὰ ἀκριβεστάτας στατιστικὰς πληροφορίας τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων ἐν Monte Carlo ἠτύοκτόνησαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαρτίου πενήντα ἄτομα ἕνεκα ἀπωλείας εἰς τὸ παιγνίδιον.

Ἡ τελευταία ὑπογραφή τοῦ ἀποθανόντος αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας κεχαραγμένη ἐπὶ μετάλλου φέρεται ὑπὸ πολλῶν κυριῶν ὡς καρφίς ἐπὶ τοῦ στήθους ἢ τοῦ λαιμοῦ.

Φρικώδης μόδα ἤρξατο τελευταῖον διαδομένη ἐν Παρισίοις, ἢν μάτην ἀγωνίζονται οἱ ἱατροὶ νὰ καταστείλωσι, ἢ ψιμυθίωσις τουτέστι τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ἐν τοῖς δημοσίοις περιπάτοις ἀπαντᾷ τις νήπια τῶν ὁποίων τὰ βλέφαρα εἶνε βεβαμμένα ὑπὸ τῶν τυφλωμένων καὶ τετυφωμένων μητέρων, ἢ αἱ παρειαὶ κατάλευκοι ἐκ πούθρας. Κοράσια ἡλικίας δέκα ἐτῶν φέρουσι ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοὺς τὴν γνωστὴν μέλαιναν ταινίαν, δι' ἧς οὗτοι φαίνονται λάμποντες περισσότερον.

Ὁ κ. Εὐγένιος Δεβὼ ἀποφαίνεται τὰ ἐξῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ἔνωσιν τῶν ἡμερολογίων, περὶ ἧς ἡ «Ἔστια» διέλαβέ τινα ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ. Τὰ ἀνατολικά κράτη, λέγει, ὅσα ἤθελον ἀποφασίσει νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ γρηγοριανὸν σύστημα δὲν πρέπει νὰ μιμηθῶσι τὸ ριζικὸν μέτρον, ὅπερ ἐλήφθη ἐν τῇ Δύσει τὸν 13 αἰῶνα, ἀποκόπτοντα ἀμέσως δώδεκα ἡμέρας ἐκ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἕνεκα τῶν συγχύσεων, ἃς ἤθελε συνεπάγη εἰς τὰς ἀστυκὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τὸ μέτρον τοῦτο. Ἴνα ἐπαναχθῆ ἡ χρονολογικὴ ὁμοφωνία εἰς τὰ δύο ἡμίση τῆς Εὐρώπης, θὰ ἐπῆρκει τὰ ἀνατολικά κράτη νὰ ἀποφασίσωσι ὀριστικῶς νὰ προκλείπωσιν ἐκάστην 29ην Φεβρουαρίου ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1893 ἡ διαφορά θὰ περιορίζετο εἰς 11 ἡμέρας καὶ ἡ ἔνωσις ἐντελής ἤθελεν ἐπιτευχθῆ τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1941.

— Μαμαῖ, ὁ Γιάγκος δὲν μ' ἀφίνει καθόλου τόπο ἔστὸ κρεβάτι νὰ κοιμηθῶ.

— Γιατί, δὲν τοῦ φθάνει τὸ μισό;

— Θέλει νὰ κοιμηθῆ αὐτὸς ἔς τὴ μέση κ' ἐγὼ ἔς τῆς δυὸ ἄκραις.

— Μπαμπᾶ, πονεῖ κανέναν ἄμα εἶνε ἀράπης;

— Γιατί ῥωτᾷς;

— Γιατί ἐχθὲς ποῦ ἔπεσα, ἐχτύπησα τὸ γόνατό μου κ' ἐγίνε μαῦρο, μαῦρο καὶ μ' ἐπονοῦσε, γι' αὐτὸ ῥωτᾷω, ἂν πονῆ κανέναν πολὺ ἄμα εἶνε ὅλο μαῦρος ἄν τὸν Χρῆστο τὸν Ἀράπη.